

РЕШЕНИЕ

№ 8203

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **12255** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).
Образувано е по жалба от „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД („СМДЛ – Рамус” ООД) чрез Р. М. – управител, срещу Заповед за налагане на санкции № РД-09-1169/21.11.2024 г., издадена от директора на РЗОК- П..
В жалбата се релевират доводи, че не са спазени реда и условията за осъществяване на контрол по спазване на изискванията, установени в ЗЗО и НРД по изпълнение на договора с НЗОК. Жалбоподателят твърди, че не е ясно какво е точното нарушение, тъй като са цитирани различни разпоредби, а именно, че санкцията е наложена за нарушение на разпоредбата на чл. 55, ал.2, т.5 от ЗЗО, а от друга страна е посочено, че е налице нарушение на чл. 244, ал.2 от НРД за МД. Отделно се посочва, че размерът на санкцията не е правилно определен. Според жалбоподателя в случая е налице хипотезата на маловажен случай, предвид обстоятелството, че нарушението е първо по ред, като в тази връзка следвало да се отчете натовареността на лечебното заведение, оказващо медицински услуги на над 10 000 пациенти дневно.
В заключение на жалбата, се отправя искане за отмяна на обжалваната заповед, като в условията на алтернативност се иска санкцията да бъде намалена до посочения в закона минимум.

В съдебно заседание жалбоподателят „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД, редовно призован, се представлява от юрк. Х., който поддържа аргументите, изложени в жалбата. Твърди, че в случай на електронно

дадено направление, липсва задължение за съхраняване на документи на хартиен носител и неполагането на подпис от пациента върху направлението за неговата медико-диагностична дейност е бездействие от страна на здравноосигуреното лице, което не е основание за отказ от страна на лечебното заведение за осъществяване на поисканите услуги. Обратното би било нарушение на правата на пациента. В тази връзка на лечебното заведение не можело да бъде вменена отговорност за това бездействие. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък. Допълнителни аргументи развива в представено писмено становище. В същото поддържа тезата, че проверяващите са установили липса на резервни количества реактиви, като реактивите сами по себе си не представлявали медицинско обслужване или обзавеждане. По отношение на липсата на подпис на здравноосигуреното лице се сочи, че дейността е извършена от лечебното заведение и това можело да се установи от данните, съхранени в лабораторната апаратура, поради което и лечебното заведение не следвало да бъде санкционирано. Претендира отмяна на обжалваната заповед. В алтернативност моли за намаляване на санкция по т.2 до т.13 до установения минимум.

Ответникът – Директор на Районна здравноосигурителна каса П., редовно призован, се представлява от юрк. П., която моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че заповедта е правилна и законосъобразна, с посочени фактически и правни основания за нейното издаване. В тази връзка поддържа тезата, че правилно са посочени правните разпоредби, които са нарушени, както и законосъобразно е определен размера на санкцията. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Между Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), представлявана от директора на РЗОК – П. и „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД е сключен договор № 140688/24.10.2023 г. за оказване на медико-диагностична дейност.

Със заповед № РД-09-1094/06.11.2024 г. на директора на РЗОК П. е наредено да бъде извършена пълна проверка на „Самостоятелна медико – диагностична лаборатория Рамус“ ООД във връзка с дейността на лечебното заведение по сключения по реда на НРД за МД 2023 – 2025 г. договор № 140688/24.10.2023 г.

В изпълнение на така издадената заповед на 06.11.2024 г. и 07.11.2024 г. на ЛЗ била извършена проверка от Д. Й. Н. и М. В. Д. – В. – контролори в РЗОК, отдел ДКИМДП в РЗОК- П., като резултатите от същата били обективирани в Протокол № 424/12.11.2024 г.

По време на проверката на наличните консумативи и реактиви, необходими за извършване на договорения с НЗОК пакет медико – диагностични дейности се установило, че липсва реактив за извършване на ВСМДИ „Изследване на урина – Микроалбуминурия“, което било квалифицирано като нарушение на чл.20, ал.2 и чл.113 от НРД за МД 2023 – 2025г. и Приложение № 10 към него.

На проверяващия екип били предоставени направления за извършена медико – диагностична дейност бл. МЗ- НЗОК № 4 за периода месец юли 2024 г. – месец ноември 2024 г., като при извършената проверка за спазване на установените изисквания за работа с медицинска документация, съгласно изискванията на НРД за МД 2023 г.-2025 г. и Приложение № 2 към него, било констатирано, че към

амбулаторния лист на 12 бр. направления /описани с номер, дата, ЗОЛ и номер на АЛ/ липсва подпис на пациент, който удостоверява, че му е взет биологичен материал. Същото било квалифицирано като нарушение по чл.55, ал.2, т.5 от ЗЗО и чл.244, ал.2, IV, чл.245, ал.1 от НРД за МД 2023-2025 г. във връзка с Приложение № 2 към него, в частта указания за попълване на направление за медико-диагностична дейност по т.8. Съставеният Протокол № 424/12.11.2024 г. бил връчен на доц. д-р Р. М. в качеството му на управител на ЛЗ.

По делото няма данни срещу така съставения протокол да са постъпили възражения. Административното производство е приключило с постановяване на процесната заповед № РД-09-1109/21.11.2024 г. от директора на РЗОК П., с която на лечебното заведение са наложени имуществени санкции, както следва:

1. За нарушаване на установените изисквания за работа с медицинска документация - финансова неустойка в размер на 100 лева, умножена по 12 броя констатирани нарушения за липса на подпис на пациент, с който удостоверява, че му е взет биологичен материал – в общ размер 1200 лева, на основание чл. 457, ал.1 във вр. чл.453, ал.2 от НРД за МД 2023 – 2025г.

2. За нарушаване на изискванията за налично медицинско оборудване и обзавеждане – финансова неустойка в размер на 50 лева, на основание чл.456, ал.1 от НРД за МД 2023 – 2025г.

Като мотиви за налагане на по-висок размер санкция по т.1 от заповедта (предвид минималния установен такъв от 50 лева) адм. орган е посочил, че така индивидуализиран размерът на санкцията е съобразен с тежестта на деянията, а именно, че подписът е доказателство, че в действителност медицинското изследване е извършено, за което НЗОК заплаща. Административният орган сочи още, че подписът на пациента има удостоверителна функция, като се поставя само на хартиен носител и липсата на същия представлява съществено нарушение на установения ред за работа с първични медицински документи. Отделно от това като утежняващо обстоятелство е прието, че нарушенията са 12 на брой.

Заповед за налагане на санкции № РД-09-1109/21.11.2024 г. е връчена на 25.11.2024 г. срещу подпис на доц. д-р Р. М. в качеството му на управител на ЛЗ.

В съдебното производство като писмени доказателства са приети заверени копия от процесните направления.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 76, ал. 5 ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл.76, ал.2 от ЗЗО – директорът на РЗОК- П.. Същата отговаря на законоустановените изисквания за

форма и мотивираност на административния акт по чл.59, ал.2 АПК, като са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Спазени са и административнопроизводствените правила при издаване на заповедта, като не са допуснати нарушения, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Според чл. 74, ал.2 от ЗЗО длъжностните лица –контролните органи по чл.72, ал.2 осъществяват дейността си чрез планови и внезапни проверки и по повод подадени жалби /ал.2/, като при установяване на нарушение по чл.73, ал.1, съответното длъжностно лице по чл.72, ал.2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти. Екземпляр от протокола се предоставя на лицето - обект на проверката, срещу подпис, а копия от него се изпращат на управителя на НЗОК, съответно на директора на РЗОК и на съответната районна колегия на съсловната организация на лекарите или на лекарите по дентална медицина /чл. 74, ал.3/. Лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК, с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал.3 /ал.4 на чл.74 ЗЗО/. Според ал.5 когато лицето - обект на проверката, не изрази становище по ал.4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция.

В конкретиката на настоящия казус, оспорената заповед е издадена в резултат на проведената процедура по извършване на проверка на лечебно заведение, сключило договор за оказване на медико-диагностична дейност с НЗОК. Проверката е извършена въз основа на заповед на директора на РЗОК - П., в която са определени нейния предмет, лицата, които ще извършат проверката, началната ѝ дата, като препис от заповедта е връчен на проверяваното лице. За резултатите от проверката е съставен протокол в съответствие с разпоредбата на чл.74, ал.3 ЗЗО, препис от който е връчен на проверяваното лечебно заведение, като му е предоставена възможност на депозиране възражение срещу описаните в него констатации, от която възможност последното не се е възползвало.

По отношение на приложението на материалния закон съдът намира следното:

Не е спорно между страните по делото, че „СМДЛ Рамус“ ООД има сключен договор за оказване на медико – диагностична дейност № 140688/24.10.2023 г. с НЗОК.

Според нормата на чл.55, ал.2, т.5 от ЗЗО, националните рамкови договори съдържат документацията и документооборота. Съгласно чл.244, ал.2, т.4 от НРД за МД 2023 – 2025 първичните медицински документи са направения за медико-диагностична дейност“ (бл. МЗ-НЗОК № 4).

Съгласно чл.457, ал.1 от НРД за МД 2023 – 2025г. когато изпълнител на извънболнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК налага санкция „финансова неустойка“ в размер от 50 до 150 лв.

В случая безспорно е установено, че при 12 от пациентите липсва подпис към амбулаторния лист, с който се удостоверява, че е взет биологичен материал за изследване.

Съгласно Приложение № 2 към НРД за МД 2020-2022 год. указания за попълване на

амбулаторен лист, за всеки лекар специалист, оказващ извънболнична медицинска помощ е налице задължение да попълни АЛ, отразяващ извършената от лекаря медицинска дейност, ведно с други данни. В т.8 от Приложение № 2 е пояснено, че се вписва датата, на която пациентът с подписа си удостоверява, че е взет биологичен материал или е извършено образно изследване. (Не се отнася за МДД от пакет „Обща и клинична патология“). От изложеното се обосновава извод, че подписът на пациента е задължен реквизит с оглед на възможността да се проследи дали в действителност е извършено съответното изследване.

При евентуално възникнал съдебен спор относно удостоверените в него факти, амбулаторният лист като официален удостоверителен документ се ползва с материална доказателствена сила, поради което и абсолютно необходимо е да съдържа задължителните реквизити, в това число и подпис на ЗОЛ и посочване на издадено медицинско направление.

Неизпълнението на задължението амбулаторния лист да бъде подписан от ЗОЛ съставлява нарушение на изискванията за работа с първична медицинска документация. Съгласно чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО Националните рамкови договори съдържат документацията и документооборота, а съгласно чл. 218, ал. 1, т. 1 НРД за МД 2020-2022 г. "Амбулаторният лист" (бл. МЗ-НЗОК № 1) е първичен медицински документ.

По отношение на санкцията съдът приема, че същата правилно и справедливо е определена в размер на 100 лева, предвид обстоятелството, че се касае за липса на съществен реквизит в първичен медицински документ – подпис на пациент, както и обстоятелството, че това не се е случило еднократно, а се отнася за 12 броя от проверените направления.

По отношение на другото установено нарушение, а именно, че лабораторията не разполага с реактив за извършване на ВМСДИ „Изследване на урина – Микроалбуминурия“, съдът намира, че същото е извършено от обективна страна, предвид обстоятелството, че задължителното медицинско и техническо оборудване и обзавеждане следва да е налично не само при сключване на индивидуалния договор, но и по време на изпълнението му – чл.20, ал.1 и ал.2 от НРД за МД 2023 – 2025 г. Като съгласно чл. 113 от НРД за МД 2023 – 2025 г. лечебно заведение желаещо да сключи договор с НЗОК, следва да отговаря на посочените в глава седма общи условия, както и да има функциониращо и налично в лечебното заведение медицинско и техническо оборудване и обзавеждане съгласно приложение № 10 „Изисквания за сключване на договор с лечебни заведения за оказване на СИМП“. В случая е нарушено изискването за налично и технически изправно медицинско оборудване и обзавеждане, като за съответното нарушение е предвидена санкция финансова неустойка в размер от 50 до 150 лева. Съдът намира, че санкцията правилно е определена в предвидения минимум от 50 лева, тъй като се касае за липса на един елемент от медицинското обзавеждане.

На последно място, настоящият съдебен състав приема за неоснователно възражението в жалбата, че в случая следвало да се приложи хипотезата на маловажен случай на нарушение. В подкрепа на този извод на съда следва да се отбележи, че съгласно НРД за МД 2023-2025 г., където в § 1, т. 4 е посочено: „Маловажни случаи“ по смисъла на чл. 449, ал. 4 са:

4.1. За извънболнична медицинска помощ:

а) липса на подпис на:

– извършилия дейността ОПЛ в амбулаторния лист;
– извършилия дейността специалист в амбулаторния лист и/или в направлението (бл. МЗ-НЗОК № 3, бл. МЗ-НЗОК № 3А и бл. МЗ-НЗОК № 4);

б) липса на някои от посочените в приложение № 9 консумативи – за изпълнителите на ПИМП;

в) липса на някои от посочените в приложение № 10 консумативи за извършване на общомедицински дейности – за изпълнителите на СИМП,

т.е. лимитивно е определено кои случаи са маловажни, като процесният безспорно не е такъв.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената в настоящото производство заповед е законосъобразен административен акт – издаден от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му – недопускане на нарушения по изпълнението на договори за оказване на медико – диагностична дейност. Този извод определя неоснователност на жалбата, поради което и същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, като предвид фактическата и правна сложност на делото, жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД („СМДЛ – Рамус“ ООД) срещу Заповед за налагане на санкции № РД-09-1169/21.11.2024 г., издадена от директора на РЗОК- П..

ОСЪЖДА „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД да заплати на РЗОК- П. сумата от 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: